

การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ด้วยรูปแบบ CIPPIEST
Evaluation of Curriculum in Master of Education Program in
Educational Administration Rajapruk University Using CIPPIEST Model

ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์

คณบดีคณะศิลปศาสตร์ และผู้อำนวยการหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

โทร. 02-432-1601 ต่อ 4610, E-mail: lapetc@rpu.ac.th

Laddawan Petchroj

Dean of Faculty of Liberal Arts and Director of Master of Education Program in
Educational Administration Rajapruk University

รับเข้า: 20 มิถุนายน 2562 ตอรับ: 2 สิงหาคม 2561

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะการจัดการเรียนการสอน และประเมินระบบการบริหารจัดการด้านบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต ผลกระทบ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ความยั่งยืนและการถ่ายทอดส่งต่อในการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ กลุ่มตัวอย่าง คือ คณาจารย์ประจำมหาบัณฑิตและผู้ใช้บัณฑิต จำนวน 77 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัย พบว่า 1. ผลการประเมินลักษณะการจัดการเรียนการสอนมหาบัณฑิตเห็นว่า ได้รับความรู้มากที่สุดจากวิชาทฤษฎีและหลักการบริหารการศึกษา มีโอกาสและก้าวหน้าในหน้าที่การงาน มีความมุ่งมั่น ขยัน อดทน มีทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์และความคิดสร้างสรรค์ สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์และวัฒนธรรมขององค์กรได้อย่างเหมาะสม สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ แรงจูงใจที่เรียน คือ ชื่อเสียงและคุณภาพของอาจารย์ และมีความพึงพอใจการให้คำปรึกษาการทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด ผู้ใช้บัณฑิตเห็นว่า มหาบัณฑิตมีลักษณะมากที่สุดด้านคุณธรรมจริยธรรม รองลงมา คือ ด้านทักษะระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ มีจิตอาสาพัฒนาสังคม มีความรู้ความสามารถและทักษะทางปัญญา ส่วนที่อยู่ระดับมาก คือ การวิเคราะห์ตัวเลข การสื่อสารและการใช้สารสนเทศ 2. ผลการประเมินระบบการบริหารจัดการด้านบริบท คือ หลักสูตรจัดเตรียมสภาพแวดล้อม

ห้องเรียน สื่อพร้อม ปัจจัยนำเข้า คือ คณาจารย์มีคุณวุฒิปริญญาเอกและมีตำแหน่งทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์ สามารถผลิตมหาบัณฑิตให้มีความรู้ทางบริหารการศึกษา กระบวนการเรียนการสอนเน้นทั้งทฤษฎีและปฏิบัติเสริมสร้างความเป็นผู้นำ ผลผลิต คือ นิสิตได้ทำวิจัยทุกคนและเผยแพร่ในวารสาร/การประชุมทางวิชาการระดับชาติ และมีความพึงพอใจระบบการเรียนการสอนมากที่สุด ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ คือ มหาบัณฑิตได้งานทำทุกคน สำหรับผลกระทบ คือ มหาบัณฑิตบางคนได้ตำแหน่งงานสูงขึ้นและได้ศึกษาต่อในปริญญาเอกในมหาวิทยาลัยของรัฐ สำหรับความยั่งยืน คือ มีการเรียนการสอนผ่านโปรแกรมออนไลน์ และด้านการถ่ายทอดส่งต่อ คือ ขยายการเรียนการสอนผ่านโปรแกรมออนไลน์ไปหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต และรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

คำสำคัญ: การประเมินหลักสูตร สาขาวิชาการบริหารการศึกษา รูปแบบ CIPPIEST

Abstract

The objectives of this research were to evaluate the characteristics and evaluate the context, input, process, product, impact, effect, sustainability, and transportability of the teaching and learning systems of the Master of Education Program in Educational Administration at Rajapruk University. The sample was comprised of 77 persons including instructors, master graduates and master graduate employers. The data was collected by questionnaires and interview forms which were analyzed using frequency, percent, mean, standard deviation and content analysis. The research results found that as following: 1. Evaluation results, of the Master of Education Program in Educational Administration from master graduates, rank the highest in the subject of theories and educational administration principles. They had opportunity and progress in working, were able to work hard, and had critical, synthesis, and creative thinking skills. They could also adapt themselves and were efficient in communication. The motivation and satisfaction to study at Rajapruk University was influenced the famous qualities and advice of the instructors. The master graduate employers evaluated that the characteristics ranked highest were morals and ethics, followed by responsibility, inter-personal skills, having a volunteering mindset and concern for social development, having knowledge, ability, and intellectual skills, and a high level in numerical analysis, communication and using information skills. 2. The result from the context and input evaluation showed that the context had been situation and most instructors had a Ph.D. and held an academic rank as an associate professor. The process results emphasized in theories and strengthening

leadership practices. The product evaluation showed that all students made a thesis, presented at the journal/national conference and had the highest satisfaction in learning and teaching system. The effective of outcome evaluation was all master graduates got jobs. The impact evaluation was that some graduates had a higher work position and continued their education with a Ph.D. at a government university. The work was sustainable by having an e-learning online program. The transportation was dispread using technology in the MBA and MPA programs.

Keywords: the evaluation of curriculum, educational administration, CIPPIEST Model

บทนำ

การเรียนในระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบันระดับอุดมศึกษาเป็นการศึกษาในระดับที่สูงกว่าระดับปริญญาตรี โดยการศึกษาในระดับนี้มุ่งให้นักศึกษาได้มีความรู้ ความสามารถพิเศษเฉพาะทางในสาขาที่ต่อยอดจากระดับปริญญาตรี โดยเน้นการค้นคว้า แสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ด้วยกระบวนการวิจัยในระดับปริญญาโทเรียกว่าทำวิทยานิพนธ์ (Thesis) ระดับปริญญาเอกเรียกว่าทำดุษฎีนิพนธ์ (Dissertation) คุณลักษณะของบัณฑิตทุกระดับ คือ ระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และระดับที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF: Thailand Qualifications Framework for Higher Education; TQF: H Ed) (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552) คือ 1) การเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มในการแก้ไขปัญหาและข้อโต้แย้งทั้งในสถานการณ์ส่วนบุคคลและของกลุ่มโดยการแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในการแสวงหาทางเลือกใหม่ที่เหมาะสมไปปฏิบัติได้ 2) สามารถประยุกต์ความเข้าใจอันถ่องแท้ในทฤษฎีและระเบียบวิธีการศึกษาค้นคว้าในสาขาวิชาของตนเพื่อใช้ในการแก้ปัญหาและข้อโต้แย้งในสถานการณ์อื่น ๆ 3) สามารถพิจารณาแสวงหาและเสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหาทางวิชาการหรือวิชาชีพ โดยยอมรับข้อจำกัดของธรรมชาติของความรู้ในสาขาวิชาของตน 4) มีส่วนร่วมในการติดตามพัฒนาการในศาสตร์ของตนให้ทันสมัย และเพิ่มพูนความรู้และความเข้าใจของตนอยู่เสมอ และ 5) มีจริยธรรมและความรับผิดชอบสูงทั้งในบริบททางวิชาการในวิชาชีพและชุมชนอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้เน้นการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (communication and information technology skills) หมายถึง มีความสามารถในการสื่อสารทั้งการพูด การเขียน โดยเฉพาะทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์เป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เปิดการเรียนการสอนในหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตมาตั้งแต่ปีการศึกษา 2555 โดยหลักสูตรได้รับการอนุมัติจากสภาวิทยาลัยเมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2554 และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้รับทราบการเปิดหลักสูตรแล้วเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2555 ส่วนการขอรับรองปริญญาเพื่อประกอบวิชาชีพจากคุรุสภานั้นทางคุรุสภาแจ้งว่าให้ใช้จากเกณฑ์ขอประกาศของคณะกรรมการคุรุสภา เรื่อง สาระความรู้ สมรรถนะและ

ประสบการณ์วิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และศึกษานิเทศก์ตามข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วย มาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ.2548 ไปพลางก่อน ต่อมาคุรุสภาได้ออกประกาศ “เรื่องการรับรองปริญญาและประกาศนียบัตรทางการศึกษาเพื่อการประกอบวิชาชีพ พ.ศ. 2557” มีผลบังคับใช้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2557 สำหรับหลักสูตรที่เปิดสอนใหม่ ดังนั้นหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ จึงจำเป็นต้องปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องและเป็นไปตามเกณฑ์ที่คุรุสากำหนด ประกอบกับในปี 2557 และ 2558 มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์มีมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาตามเกณฑ์ของหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตไปแล้วหลายรุ่น ดังนั้นการประเมินหลักสูตรจะช่วยให้ทราบผลการดำเนินงานที่ผ่านมาได้ว่าลักษณะของหลักสูตร ความเชื่อมโยงในส่วนของสาระรายวิชา (curriculum domain) กับในส่วนของ การสอน (instruction domain) ที่ผู้สร้างหลักสูตรเขียนขึ้น โดยมีรายละเอียดวิธีการในการจัดการเรียนการสอนทั้งแนวทฤษฎีและแนวปฏิบัติ สื่อนวัตกรรมที่ใช้เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านความรู้และทักษะที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รับ (Schiro, 2008) และเนื่องจากความรู้และทักษะการเรียนรู้เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (Williamson, 2013) หลักสูตรในอนาคตจะเป็นหลักสูตรยุคดิจิทัล จึงต้องคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของเทคโนโลยีเป็นสำคัญ ความสลับซับซ้อนของเนื้อหาต้องทันการเปลี่ยนทางเศรษฐกิจ การเมืองสังคม ที่เป็นยุคของไซเบอร์ ยุคสารสนเทศ ยุคเครือข่ายการสื่อสารไร้พรมแดน รูปแบบการประเมินที่เหมาะสม คือ CIPPIEST (Stufflebeam & Coryn, 2014) เหมาะกับการประเมินหลักสูตรแนวใหม่ (ทีปทัศน์ ชินตาปัญญากุล และคณะ, 2560) ประกอบด้วยบริบท (Context) ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) ผลผลิต (Product) ผลกระทบ (Impact) ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (Effectiveness of Outcome) ความยั่งยืน (Sustainable) และการถ่ายทอดส่งต่อ (Transportation)

จากแนวคิดและปัญหาดังกล่าวนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะติดตามและประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ เพื่อนำที่ได้จากการศึกษาไปเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาการดำเนินการของหลักสูตรให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป เพื่อให้ได้ประโยชน์แก่นิสิตในรุ่นใหม่ที่ถัดไปได้ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
2. เพื่อประเมินระบบการบริหารจัดการหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตด้านบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ผลกระทบ ความยั่งยืน และการถ่ายทอดส่งต่อในการจัดการเรียนการสอน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

1. หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามีความเชื่อว่าผู้นำทางการศึกษาจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้อย่างลุ่มลึกในศาสตร์ทางการบริหาร มีความเป็นนักบริหาร จัดการและนักวิชาการ มีความศรัทธาในวิชาชีพ มีคุณธรรม จริยธรรม มีวิสัยทัศน์ในการบริหารจัดการ การศึกษาให้มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาประเทศการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและสังคม โดยยึดปรัชญา คือ เก่งบริหาร ชำนาญวิจัย สามารถใช้เทคโนโลยี และมีความเป็นสากล

2. การประเมินหลักสูตร ผู้วิจัยใช้รูปแบบการประเมินของ Daniel L. Stufflebeam ที่มีชื่อว่า CIPP Model (มาเรียม นิลพันธุ์, 2554 และ ศิริชัย กาญจนวาสี, 2556) และต่อมายขยายผลเพิ่มคือ มีผลผลิตเป็น IEST อีก จึงเป็น CIPPIEST Model เป็นแนวทางในการประเมินหลักสูตร สำหรับส่วนปรับขยายครั้งนี้ คือ การประเมินผลกระทบ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ความยั่งยืนและการถ่ายทอดส่งต่อในการจัดการเรียนการสอน (รัตนะ บัวสนธ์, 2556; Stufflebeam, Gulickson and Wingate, 2002; Stufflebeam and Shinkfield, 2007) มีรายละเอียด ดังนี้ **1. การประเมินบริบท (Context Evaluation)** เป็นการประเมินสภาพแวดล้อมเพื่อช่วยให้ผู้รับผิดชอบหลักสูตรรู้ว่าสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาเป็นอย่างไร **2. ด้านปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation)** เป็นการประเมินที่มีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้ได้ข้อมูลมาช่วยตัดสินใจว่าจะใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ที่มีอยู่เพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรได้อย่างไร จะใช้ทรัพยากรจากแหล่งภายนอกใด อย่างไร **3. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation)** เป็นการประเมินที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อสืบค้นจุดเด่น จุดอ่อนหรือจุดที่ควรพัฒนาของรูปแบบการดำเนินงานตามที่คาดหวังเอาไว้ หรือจุดที่ควรพัฒนาของในการใช้หลักสูตร เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการเลือกวิธีการ **4. ด้านผลผลิต (Product Evaluation)** มีจุดมุ่งหมายจะตรวจสอบว่าผลที่เกิดขึ้นกับนิสิต/บัณฑิต เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่คาดหวังเอาไว้มากน้อยเพียงใด นิสิตมีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ ความสามารถ สมรรถนะ และคุณธรรมจริยธรรม เจตคติ รวมทั้งความสามารถในการนำความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ ความสามารถ ประสบการณ์ สมรรถนะจากการเรียนการสอนในหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติจริงได้หรือไม่อย่างไร โดยทำการเปรียบเทียบกับเกณฑ์หลักสูตรที่กำหนด ประเด็นการประเมินครอบคลุมเกี่ยวกับไว้ตามกรอบ TQF I (Impact) เป็นผลกระทบที่นอกเหนือจากผลผลิตที่ต้องการให้เกิด **5. การประเมินประสิทธิผลของผลลัพธ์ (Effectiveness of Outcome Evaluation)** เป็นการประเมินผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นว่าคุ้มค่ามากน้อยเพียงใด โครงการบรรลุผลตอบสนองความต้องการจำเป็นของกลุ่มผู้รับประโยชน์ได้อย่างครอบคลุมหรือไม่ เพียงใด **6. การประเมินผลกระทบ (Impact Evaluation)** เป็นการประเมินสิ่งที่ผู้รับผลประโยชน์จากโครงการหรือสิ่งแทรกแซงต่าง ๆ ทั้งทางบวกและทางลบ ได้รับเกินไปกว่าหรือน้อยกว่าเป้าหมายความต้องการ ได้รับการตอบสนองตาม

ความต้องการจำเป็นนั้นมิใช่ไร้บ้าง ผลทางบวกหรือทางลบนั้นเป็นผลกระทบที่เกิดจากโครงการทั้งนั้น

7. การประเมินความยั่งยืน (Sustainable Evaluation) เป็นการประเมินแนวทางการปฏิบัติอย่างเป็นระบบหรือการเกี่ยวกับการนำโครงการไปใช้ให้ประสบผลสำเร็จอย่างยั่งยืน มุ่งพิจารณาประเมินความคงอยู่หรือความต่อเนื่องในการทำโครงการที่ประสบผลสำเร็จไปใช้รวมถึง วิธีการในการรักษาไว้ซึ่งความสำเร็จของโครงการ และ **8. การประเมินการถ่ายทอดส่งต่อ (Transportation Evaluation)** เป็นการประเมินว่าได้นำหลักการ โครงการนั้นขยายไปยังแหล่งใดบ้าง หรือสิ่งแทรกแซงสิ่งทีประสบความสำเร็จไปประยุกต์หรือปรับปรุงใช้ในที่อื่น ๆ หรือไม่

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประกอบด้วยมหาบัณฑิตหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตรุ่นที่ 1 จำนวน 30 คน รุ่นที่ 2 จำนวน 25 คน และผู้ใช้บัณฑิตทั้ง 2 รุ่น จำนวน 55 คน ผู้ใช้บัณฑิตสาขาวิชาการบริหาร การศึกษา จำนวน 55 คน อาจารย์ผู้สอนอาจารย์ผู้สอนรายวิชาต่าง ๆ คณะกรรมการดำเนินงาน/อาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวน 10 คน รวมจำนวน 120 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการสุ่มอย่างง่ายได้มหาบัณฑิตรุ่นที่ 1 จำนวน 24 คนและรุ่นที่ 2 จำนวน 20 คน รวมจำนวน 44 คน ผู้ใช้บัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษา ได้จำนวน 23 คน อาจารย์ผู้สอนรายวิชาต่าง ๆ คณะกรรมการดำเนินงาน/อาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอนจำนวน 10 คน รวมจำนวน 77 คน

2. เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

1) แบบสอบถามซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของมหาบัณฑิต ได้แก่ เพศ รุ่นที่เข้าศึกษา โดยมีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Check-List) ตอนที่ 2 ลักษณะการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต และแบบวัดความพึงพอใจ เป็นสอบถาม มาตรวัด 5 ระดับ ตอนที่ 3 ผลการประเมินระบบ การประเมินประกอบด้วยคำถามบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต ประสิทธิภาพผลลัพธ์ ผลกระทบ ความยั่งยืน และการถ่ายทอดส่งต่อ ในการจัดการเรียนการสอน และการหาคุณภาพของแบบสอบถามโดยอาศัยการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นคณาจารย์ที่ในหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ได้ค่าความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) จากการหาค่าความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์การวิจัยกับข้อคำถามที่สร้างขึ้น (Index of item-Objective Congruence: IOC) โดยมีค่า IOC ทั้งฉบับเท่ากับ 0.96 และได้ค่าความเที่ยง (reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาได้ = 0.87

2) แบบสัมภาษณ์ประกอบด้วยคำถามด้านบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการจัดการเรียนการสอน ผลผลิต ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ผลกระทบ ความยั่งยืน และการถ่ายทอดการส่งต่อในการจัดการเรียนการสอน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมเองโดยการสอบถามหาบัณฑิต คณาจารย์ และผู้ใช้บัณฑิต

4. การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าสถิติ คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ด้านลักษณะการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาบัณฑิต เห็นว่าได้นำความรู้ไปใช้หลังสำเร็จการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ความรู้จากวิชาทฤษฎีและหลักการบริหารการศึกษา ($\bar{x} = 4.91$, $SD = 0.29$) แรงจูงใจในการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คือ คุณภาพของอาจารย์และผู้ทรงคุณวุฒิ ($\bar{x} = 4.73$, $SD = 0.45$) รองลงมาอยู่ระดับมากตามลำดับลงมา คือ มาตรฐานและคุณภาพของสื่อการศึกษา หลักสูตรเกี่ยวข้องกับงานที่ทำหรือที่จะทำ หลักสูตรน่าสนใจ ชื่อเสียง มาตรฐานและคุณภาพของมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ การประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัย และค่าใช้จ่าย การมีโอกาสและก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ช่วยให้มหาบัณฑิตมีความมุ่งมั่น ขยัน อดทน มีทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์และความคิดสร้างสรรค์ สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์และวัฒนธรรมขององค์กรได้อย่างเหมาะสม สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความพึงพอใจในรายการย่อยมากที่สุด คือ การให้คำปรึกษาในการทำวิทยานิพนธ์

2. ด้านคุณลักษณะและความสามารถด้านคุณธรรม-จริยธรรมของมหาบัณฑิต ผู้ใช้บัณฑิต เห็นว่าโดยภาพรวมและรายข้อมหาบัณฑิตมีคุณลักษณะและความสามารถอยู่ในมากที่สุดอันดับแรก คือ มีความซื่อสัตย์สุจริต ($\bar{x} = 4.93$, $SD = 0.27$) และมีความรักและศรัทธาในวิชาชีพครู สุจริต ($\bar{x} = 4.93$, $SD = 0.27$) มีความรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย เสียสละเพื่อส่วนรวม ($\bar{x} = 4.86$, $SD = 0.36$) มุ่งมั่น ขยัน อดทน มีวินัย ตรงต่อเวลา ปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณที่ดีของวิชาชีพ และประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ($\bar{x} = 4.79$, $SD = 0.43$)

ด้านคุณลักษณะและความสามารถของมหาบัณฑิต พบว่า มหาบัณฑิตมีความรู้ความสามารถอยู่ในระดับมากที่สุดอันดับแรก คือ มีความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ($\bar{x} = 4.86$, $SD = 0.36$) รองลงมา คือ มีความสามารถในการวัดประเมินผล การจัดกิจกรรมนักเรียน ($\bar{x} = 4.79$, $SD = 0.43$) มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและทฤษฎีที่สำคัญในสาขาวิชาชีพการบริหารการศึกษา ($\bar{x} = 4.71$, $SD = 0.47$) สามารถประยุกต์ความรู้และทักษะทางวิชาชีพมาใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมีความสามารถในการบริหารวิชาการแก่ชุมชนทางด้านการศึกษา ความสามารถในการบริหารแหล่งเรียนรู้และสิ่งแวดล้อมเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.64$, SD

= 0.50) มีความสามารถในการพัฒนาหลักสูตร ($\bar{x} = 4.57$, $SD = 0.65$) มีความสามารถในการค้นคว้าวิจัย มีภาวะความเป็นผู้นำด้านการบริหารการศึกษา ($\bar{x} = 4.50$, $SD = 0.52$)

ด้านทักษะทางปัญญาของมหาบัณฑิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และรายชื่ออยู่ในระดับมากที่สุด อันดับแรก คือ มีทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์และความคิดสร้างสรรค์ และความสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ ไปสู่การปฏิบัติงานจริงได้อย่างเหมาะสม ($\bar{x} = 4.57$, $SD = 0.50$) รองลงมา คือ สามารถประยุกต์ใช้นวัตกรรม และศาสตร์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องมาพัฒนาทักษะการทำงานให้เกิดประสิทธิผล ($\bar{x} = 4.52$, $SD = 0.51$)

ด้านคุณลักษณะและความสามารถของมหาบัณฑิตโดยภาพรวมและรายชื่อเห็นว่ามหาบัณฑิตมีทักษะระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบอยู่ในระดับมากที่สุด และรายชื่ออันดับแรก คือ สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์และวัฒนธรรมขององค์กรได้อย่างเหมาะสม ($\bar{x} = 4.86$, $SD = 0.36$) รองลงมา คือ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ร่วมงานและบุคคลทั่วไป ($\bar{x} = 4.86$, $SD = 0.48$) มีความอ่อนน้อมถ่อมตน มีสัมมาคารวะต่อผู้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน ($\bar{x} = 4.81$, $SD = 0.51$) เคารพสิทธิ รับผิดชอบต่อความคิดเห็นของผู้อื่น ($\bar{x} = 4.76$, $SD = 0.44$) และมีภาวะผู้นำและผู้ตาม สามารถทำงานเป็นทีม และแก้ไขข้อขัดแย้งได้ ($\bar{x} = 4.53$, $SD = 0.61$)

3. ผลการประเมินระบบการบริหารจัดการหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตด้านปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิตและผลกระทบจากการสัมภาษณ์และประชุมคณาจารย์ผู้สอน

- บริบท

1. คุณลักษณะ: ความพร้อมห้องเรียน สื่อ และห้องสมุด
2. เกณฑ์: มีความพร้อม

3. ผลประเมิน: มีห้องเรียนที่มีอุปกรณ์เครื่องฉายแสงชนิดผ่านจอ LCD เครื่องฉายภาพสามมิติ (Visualizer) มีความพร้อมสื่อ คือ มีคอมพิวเตอร์ และเครื่องเสียง มีหนังสือคอมพิวเตอร์ที่ดี และทันสมัย พร้อมใช้ในห้องสมุดได้อย่างดี

- ปัจจัยนำเข้า

1. คุณลักษณะ: คณาจารย์ นิสิต

2. เกณฑ์: 1) คณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร 5 คน และต้องสำเร็จปริญญาเอกสาขาที่ตรงอย่างน้อย 3 คน และสาขาสัมพันธ์ หรือปริญญาโท ในสาขาที่ตรงและต้องมีตำแหน่งทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์ 2) นิสิตต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

3. ผลประเมิน: มีคณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีคุณสมบัติครบตามเกณฑ์ สกอ. และคุรุสภากำหนด คือ มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอก 4 คน และปริญญาโท 1 คน และมีตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ 1 คน และรองศาสตราจารย์ 4 คน และนิสิตส่วนใหญ่สำเร็จ

การศึกษาระดับปริญญาตรีมีพื้นฐานทางการศึกษาและประกาศนียบัตรวิชาชีพครุคิดเป็นสัดส่วน 0.82 หรือร้อยละ 82

- กระบวนการจัดการเรียนการสอน

1. คุณลักษณะ: เน้นทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ เน้นวิจัยทางการบริหาร เน้นการใช้เทคโนโลยี และภาษาอังกฤษ

2. เกณฑ์: นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ผลการเรียนระดับ B ขึ้นไป ทำวิจัยได้ ใช้เทคโนโลยีได้ และใช้ภาษาอังกฤษได้ มีการเสริมประสบการณ์การเป็นผู้นำ สามารถฝึกปฏิบัติการวิชาชีพได้

3. ผลประเมิน: 3.1) มีสัมฤทธิ์ผลการเรียนรุ่นที่ 1 ระดับ 4.00 จำนวน 3 คน ระดับ 3.50 - 3.99 จำนวน 27 คน รุ่นที่ 2 ระดับ 4.00 จำนวน 1 คน ระดับ 3.50 - 3.99 จำนวน 25 คน 2) ทำวิทยานิพนธ์ทุกคน ใช้คอมพิวเตอร์ได้ทุกคน และเรียนภาษาอังกฤษกับอาจารย์ต่างชาติ 3.2) มีการเสริมประสบการณ์ผู้นำโดยการศึกษาดูงานในประเทศ ดูงานที่โรงเรียนมาบสามเกลียว และมหาวิทยาลัยบูรพา และต่างประเทศดูงานที่ประเทศเกาหลีใต้ โดยดูโรงเรียนมัธยม รุ่นที่ 2 ดูงานที่มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล และต่างประเทศดูงานที่ประเทศมาเลเซีย โดยดูโรงเรียนมัธยม Islamic School และประเทศสิงคโปร์ ดูงานที่ Dimension International College และมีการฝึกปฏิบัติการวิชาชีพโดยฝึกที่สถานศึกษาที่นิสิตทำงาน 45 ชั่วโมง และฝึกที่สำนักงานเขตพื้นที่อีก 45 ชั่วโมง

- ผลผลิต

1. คุณลักษณะ: คุณภาพมหาบัณฑิต ความพึงพอใจของนิสิต

2. เกณฑ์: มหาบัณฑิตทำวิจัยและการเผยแพร่ตามเกณฑ์ทุกคน ความพึงพอใจของมหาบัณฑิตอยู่ในระดับมากขึ้นไป

3. ผลประเมิน: ผลผลิต คือ นิสิตได้ทำวิจัยทุกคนและเผยแพร่ในวารสาร/ที่ประชุมทางวิชาการระดับชาติ และมีความพึงพอใจระบบการเรียนการสอนมากที่สุด

- ผลกระทบ:

1. ลักษณะ: การทำงานของมหาบัณฑิต

2. เกณฑ์: การมีงานทำของมหาบัณฑิต การได้ตำแหน่งเพิ่ม

3. ผลประเมิน: มีการปรับตำแหน่งเพิ่มจำนวน 6 ราย ได้งานใหม่ 6 คน และสอบเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาเอกมหาวิทยาลัยของรัฐได้ 1 คน

- ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

1. คุณลักษณะ: คุณภาพมหาบัณฑิต ความพึงพอใจของนิสิต

2. เกณฑ์: การมีงานทำของมหาบัณฑิต

3. ผลประเมิน: นิสิตได้งานทำทุกคน และมีความพึงพอใจระบบการเรียนการสอนและแนะนำเพื่อน ๆ มาเรียนที่มหาวิทยาลัยนี้ มหาบัณฑิตมีความสามารถที่ใช้เทคโนโลยีโดยใช้ Program

Class Start ได้เป็นอย่างดี สามารถสื่อสาร พูด อ่าน เขียนกับอาจารย์ชาวต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักได้

- ความยั่งยืน:

1. ลักษณะ: การใช้เทคโนโลยี
2. เกณฑ์: มีการใช้เทคโนโลยี
3. ผลประเมิน: มีการเรียนการสอนผ่านโปรแกรมออนไลน์ เช่น Class Start, Google Classroom and Wiki Classroom

- การถ่ายทอดส่งต่อ:

1. ลักษณะ: การเผยแพร่วิธีการการใช้เทคโนโลยี
2. เกณฑ์: มีการขยายการใช้เทคโนโลยี
3. ผลประเมิน: ขยายการเรียนการสอนผ่านโปรแกรมออนไลน์ไปหลักสูตรบริหารธุรกิจ

มหาบัณฑิตและรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

อภิปรายผล

1. มหาบัณฑิตได้นำความรู้ในรายวิชาไปใช้ในการทำงานหลังสำเร็จการศึกษาไปใช้มากที่สุด อันดับแรก คือ วิชาทฤษฎีและหลักการบริหารการศึกษา รองลงมาตามลำดับ คือ การบริหารหลักสูตร และการจัดการเรียนรู้ คุณธรรมและจริยธรรมสำหรับผู้บริหาร การบริหารจัดการสถานศึกษา ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะวิชาทฤษฎีและหลักการบริหารการศึกษา เป็นวิชาที่สำคัญและเป็นแกนหลัก (Core Course) ที่เน้นการบริหารคน บริหารงาน บริหารเทคโนโลยี และการบริหารทางการสื่อสารเพื่อความเข้าใจวัฒนธรรมข้ามชาติ ซึ่งตรงกับปรัชญาของหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ที่ว่า “เก่งบริหาร ชำนาญวิจัย สามารถใช้เทคโนโลยี และมีความเป็นสากล” มีเนื้อหาตามรายละเอียดของวิชา 931-201 ทฤษฎีและหลักการบริหารการศึกษา (Theories and Principles of Educational Administration) จำนวน 3 หน่วยกิต ที่ประกอบด้วยเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับ ทฤษฎี รูปแบบ และระบบบริหารการศึกษา แนวคิดและทฤษฎี ตะวันตกและตะวันออกที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการศึกษา ปรัชญาการบริหารการศึกษา ทฤษฎีองค์การ ทฤษฎีระบบ เทคนิคการบริหาร ร่วมสมัย การบริหารความขัดแย้ง การบริหารความเสี่ยง การบริหารการเปลี่ยนแปลง การใช้จิตวิทยาในการบริหาร และการเจรจาต่อรอง หลักการบริหารแบบธรรมาภิบาล (Good Governance) พระราชบัญญัติและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารสถานศึกษา การจัดระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร ทฤษฎีภาวะผู้นำ บทบาทผู้นำ คุณลักษณะ ประเภทของผู้นำ รูปแบบภาวะความเป็นผู้นำ บทบาทหน้าที่ของผู้นำทางการศึกษาที่มีต่อการเสริมสร้างพลเมืองดี มีค่านิยมประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานในอนาคต และสอดคล้องกับเกณฑ์ของคุรุสภา (2557) ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาประกอบด้วยมาตรฐาน 3 ด้าน คือ มาตรฐานความรู้และ

ประสบการณ์วิชาชีพ มาตรฐานการปฏิบัติงาน มาตรฐานการปฏิบัติตน (จรรยาบรรณวิชาชีพ) ทั้งนี้ ในวิชาทฤษฎีและหลักการบริหารการศึกษามีความสอดคล้องกับสาระความรู้ทางการบริหารที่ระบบ และกระบวนการ บริหารและการจัดการศึกษายุคใหม่ อีกทั้งการสร้างวิสัยทัศน์ในการบริหารและการจัดการศึกษา เน้นบริหารเทคโนโลยีที่สอดคล้องกับบริบทและแนวโน้มในอนาคต โดยมุ่งให้มหาบัณฑิต มีสมรรถนะที่สามารถนำความรู้ ความเข้าใจ ในหลักการการบริหารการศึกษา ไปประยุกต์ใช้ได้ สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์และสร้างองค์ความรู้ได้ กำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายของการศึกษาได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุชาติ นันทะไชย และคณะ (2555) ที่ได้วิจัยเรื่องการประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า 1) การประเมินมีความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ โครงสร้าง และรายวิชาแต่ละกลุ่มวิชาพบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่ามีเหมาะสมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด

2. มหาบัณฑิตได้นำความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากหลักสูตรฯ ไปช่วยให้มีโอกาสและก้าวหน้าในหน้าที่การงานอันดับแรก คือ ช่วยให้สามารถใช้สื่อ เทคโนโลยี ICT เพิ่มขึ้น ช่วยให้วางแผนงานทำงานได้มากขึ้น ช่วยให้ผลิตงานวิจัยได้อย่างมั่นใจขึ้น ช่วยให้ผลการปฏิบัติงานดีขึ้น ช่วยให้ มีทักษะการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ช่วยปรับเงินเดือนสูงขึ้นและช่วยปรับ/เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนการสอนมุ่งเน้นให้นักศึกษาใช้คอมพิวเตอร์ในการสืบค้นข้อมูล การเรียนผ่านโปรแกรม Class Start, Google Classroom, Wiki Classroom, website และสื่ออื่น ๆ สอดคล้องกับ Williamson (2013) ที่กล่าวว่า หลักสูตรในอนาคตจะเป็นหลักสูตรยุคดิจิทัล ต้องคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของเทคโนโลยีเป็นสำคัญ ความสลับซับซ้อนของเนื้อหาต้องทันการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ การเมืองสังคมที่เป็นยุคของโซเชียล ยุคสารสนเทศ ยุคเครือข่ายการสื่อสารไร้พรมแดน การเปลี่ยนแปลงที่เป็นพลวัต การเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้ของผู้เรียนเปลี่ยนไป การจัดการหลักสูตรต้องผสมผสาน เป็นได้อย่างน้อย 2 ระบบ (hybrid) มีทั้งรวมศูนย์และกระจายศูนย์ผ่านการติดต่อสื่อสารหลายช่องทาง ผู้สอนต้องจัดกระบวนการเรียนรู้ที่สามารถใช้ผ่านสื่อได้หลายช่องทาง มีเทคนิคการถ่ายทอดที่ทันสมัยเหมาะสมกับศตวรรษที่ 21 และสอดคล้องกับ ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์ (2559) ที่ระบุว่าในยุคศตวรรษที่ 21 และการศึกษา 4.0 ผู้สอนต้องเป็นครูมืออาชีพ คือ มีความรู้ในวิชาที่สอน เป็นอย่างดี โดยมีความรู้ในส่วนที่เป็นศาสตร์ด้านเนื้อหาความรู้ที่สอน และมีความรู้ในส่วนที่เป็น ศาสตร์ด้านการสอน มีความสามารถในการปฏิบัติการสอน สามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เรียนได้ดี มีความสามารถในด้าน ICT โดยคุณลักษณะของผู้สอนมี 1) TPCK; TPACK เป็นความรู้เนื้อหาสาระวิชาวิธีสอน และเทคโนโลยี (TPCK: Technological Pedagogical Content Knowledge) คือ 1.1) ความรู้ด้านเนื้อหา (Content Knowledge) ครูผู้สอนในวิชาหรือเนื้อหาที่สอน ลักษณะและวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของเนื้อหา มโนทัศน์สำคัญ หลักการ ทฤษฎี โครงสร้างและกรอบความคิดของเนื้อหาที่สอน รวมถึงข้อมูล หลักฐาน กระบวนการสืบสวนและพัฒนาความรู้ในเนื้อหาสาระนั้น 1.2) ความรู้ด้านการ

สอน (Pedagogical Knowledge) มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน วัตถุประสงค์ กลยุทธ์ วิธีการ และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การจัดการชั้นเรียน การจัดประสบการณ์เสริมการเรียนรู้และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ 1.3) ความรู้ด้านเทคโนโลยี (Technological Knowledge) คือ ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีแบบต่าง ๆ ทั้งในระบบแอนะล็อก (analog system) และระบบดิจิทัล (digital system) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศหรือไอที (Information Technology: IT) เพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ แต่เนื่องจากความรู้ด้านเทคโนโลยีกำลังอยู่ในสถานะของการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอย่างรวดเร็ว ความรู้ทั้งหลายจึงอาจล้าสมัยได้ในเวลาอันรวดเร็ว ดังนั้นกรอบความคิดของการใช้ความรู้ด้านเทคโนโลยีในที่นี้จึงไม่ได้หมายถึงความรู้ทั่วไปด้านเทคโนโลยี (computer literacy) แต่เป็นการการบริหารเทคโนโลยี สอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ 21 ที่ถือว่าวิธีการสอนนี้ช่วยอำนวยความสะดวกสบายให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ซ้ำได้ตลอดเวลา และเป็นเครื่องมือสืบค้นที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ในอนาคต (Ghavifekr and Wan Rosdy, 2015; Pineida, 2011) ดังที่ Loveless and Williamson (2013) แนะนำว่าผู้สอนต้องตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วและหลักสูตรให้ทันสมัยกับโลกแห่งการสื่อสารที่ไร้พรมแดน โดยเน้นเป็นหลักสูตรดิจิทัลและไซเบอร์

3. ผู้ใช้บัณฑิต มีการประเมิน พบว่า ด้านคุณธรรม-จริยธรรมอยู่ในมากที่สุดเรียงตามลำดับ คือ มีความมุ่งมั่น ขยัน อดทน มีวินัย ตรงต่อเวลา รู้จักการเสียสละเพื่อส่วนรวม มีความรักและศรัทธา ในวิชาชีพครู ปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณที่ดีของวิชาชีพ ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีความซื่อสัตย์ สุจริตและมีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าหลักสูตรได้บรรจุการเรียนการสอนวิชานี้ไว้ในหลักสูตรและบูรณาการกับทุกวิชาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่เน้นให้นักศึกษามีคุณธรรม มีจรรยาบรรณในวิชาชีพ มีความกล้าหาญทางจริยธรรม สามารถจัดการปัญหา คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพได้อย่างมีหลักการและยุติธรรม ตลอดจนเป็นผู้มี วัฒนธรรมและค่านิยมอันดีงาม สอดคล้องกับงานวิจัยของ จรรยา ดาสา และคณะ (2553) ได้ศึกษา เรื่องการประเมินและติดตามผลหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ศึกษา (แผน ข) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (หลักสูตรปรับปรุง 2545) โดยประเมินด้านบริบท ปัจจัยนำเข้าโดย ประเมินนิสิตแรกเข้า สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล การประเมินด้าน ผลผลิต การประเมินคุณลักษณะและความรู้ความสามารถของมหาบัณฑิต ประกอบด้วย ความรู้ เนื้อหา ความรู้และทักษะการสอน ความรู้และทักษะการวิจัย ความเป็นผู้นำ ความสามารถในการ พัฒนาตนเองและสังคม และเจตคติ คุณธรรม จริยธรรม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหาแบบจัดกลุ่ม ผลการวิจัย พบว่า การประเมินทุกด้านอยู่ในระดับ มากถึงมากที่สุด ด้านคุณธรรม การวัดประเมินผลอยู่ในระดับมากที่สุด

4. แรงจูงใจที่มหาบัณฑิตเข้าศึกษาในการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ มีแรงจูงใจส่วนตัวที่มากที่สุดอันดับแรก คือ การได้รับวุฒิเพิ่มหรือสูงขึ้น รองลงมา คือ มีประสบการณ์และความรู้เพิ่มขึ้น มีชื่อเสียงเกียรติภูมิ และศักดิ์ศรี เป็นความสนใจส่วนตัว และมีเพื่อน/มีเครือข่ายต่างสถาบันมากขึ้นทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตหลายคนสำเร็จหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพครูของมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์มาก่อนจึงรู้จักมหาวิทยาลัยเป็นอย่างดี ส่วนแรงจูงใจด้านหลักสูตรและสถาบันการศึกษาข้อที่เป็นมากที่สุดอันดับแรก คือ ชื่อเสียงคุณภาพของอาจารย์และผู้ทรงคุณวุฒิเป็นเพราะมีคณาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่สำเร็จปริญญาเอก และมีตำแหน่งทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์ มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 20 ปี สอดคล้องกับงานวิจัยของ มาเรียม นิลพันธุ์ (2554) ได้วิจัยการประเมินหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตร และการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ผลการวิจัย โดยผลการประเมินหลักสูตรด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมมากที่สุด คือ อาจารย์ผู้สอนมีคุณวุฒิ ความรู้ ประสบการณ์ ผลงานทางวิชาการและผลงานวิจัยมีศักยภาพที่เหมาะสม และผลการประเมินด้านกระบวนการ ในภาพรวมและรายข้อพบว่า หลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์มีการตรวจสอบงาน

5. ความพึงพอใจในการจัดการศึกษาของหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ พึงพอใจด้านการสอนมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านหลักสูตร อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อเรียงลำดับ คือ สามารถสนองความต้องการของสังคม ทั้งนี้เป็นเพราะเป็นหลักสูตรที่เปิดใหม่จึงจัดได้มีความสอดคล้องกับสภาพสังคมตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 11 ที่เริ่มใช้ปี 2555 - 2559 สาขาการศึกษาและการเรียนรู้ที่มุ่งยกระดับคุณภาพมาตรฐาน การศึกษาทั้งระบบในเขตชนบทและเมือง ได้มีการสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้อย่างหลากหลายมากขึ้น มีการสังเคราะห์บทเรียนจากการปฏิบัติจริง นำมาจัดระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างกว้างขวางในหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และท้องถิ่น จัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนและการฝึกอบรมเกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การพัฒนาหลักสูตรทั้งระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและมหาวิทยาลัย มีการเสริมสร้างเครือข่าย การเรียน การสอนในมหาวิทยาลัยที่มีการเปิดสอน รวมทั้งจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้เข้มข้นยิ่งขึ้น ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ภายใต้สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่จะมีผลต่อทิศทางการพัฒนาประเทศ ในระยะสั้นและระยะยาว และคุณภาพของระบบบริการ งานที่ปฏิบัติสามารถสนองความต้องการ ส่วนตัว วัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร (วิชาบังคับ/วิชาเลือก) และชุดวิชาในหลักสูตรรวมทั้งเป็นเพราะว่าหลักสูตรได้รับการรับรองจากคุรุสภาเรียบร้อยแล้ว ส่วนด้านการสอน อยู่

ในระดับมากที่สุดทุกข้อเรียงลำดับ คือ การใช้สื่อและเทคโนโลยี/นวัตกรรมในการสอน การจัดการเรียนการสอนที่ยืดหยุ่นและหลากหลาย การเสริมความรู้และทักษะด้านการจัดการสารสนเทศและคุณภาพการสอนของอาจารย์ สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัยที่ให้การเรียนผ่านสื่อการศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อเรียงลำดับ คือ Class start โครงการ/กิจกรรม e-learning และซิติสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ (2556) ที่ประเมินผลการจัดการเรียนการสอนผ่านระบบการจัดชั้นเรียนออนไลน์ ด้วยโปรแกรม Class Start ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ พบว่า การเข้าสู่โปรแกรมทำได้ง่ายไม่ยุ่งยาก มีระบบรองรับการใช้ที่สะดวก มีการสนับสนุนกิจกรรมการเรียนรู้อย่างพอเพียง และมีคำแนะนำการใช้โปรแกรมที่ชัดเจน ระหว่างการเรียนในภาพรวมสามารถจัดการเรียนการสอนได้ในระดับมากที่สุด โดยรายการที่อยู่อันดับแรกอยู่ในระดับมากที่สุด คือ สามารถสื่อสารกับอาจารย์ได้สะดวก รองลงมาตามลำดับ คือ สะดวกได้รับรู้เนื้อหาทั้งก่อน-หลังเรียน สามารถสร้างเนื้อหาได้หลากหลาย มีระบบเอื้อต่อการเรียนการสอนอย่างดี และมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนได้รวดเร็ว ส่วนที่อยู่ระดับมากที่สุด คือ ทราบผลการประเมินทันที และมีความยืดหยุ่นสูง

6. ผลการประเมินระบบการบริหารจัดการหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ด้านปัจจัยนำเข้าบรรลุตามเกณฑ์ที่กำหนดเพราะคณาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่มีประสบการณ์การสอนและการเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และเกษียณมาจากมหาวิทยาลัยของรัฐ และมีตำแหน่งทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์ มีผลงานวิจัยอย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับงานวิจัยของ จรรยา ดาสา และคณะ (2553) ที่ประเมินและติดตามผลหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศาสตรศึกษา (แผน ข) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (หลักสูตรปรับปรุง 2545) โดยใช้รูปแบบ CIPP Model พบว่า การประเมินทุกด้านอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ด้านคุณธรรม การวัดประเมินผลอยู่ในระดับมากที่สุด นอกนั้นอยู่ในระดับมากประกอบด้วย ด้านบริบท วัตถุประสงค์หลักสูตร โครงสร้างหลักสูตรมีความเหมาะสมในทุกหมวดวิชา นิสิตแรกเข้าส่วนใหญ่มีพื้นฐานความรู้ที่ไม่ใช่ทางวิทยาศาสตร์ สื่อประกอบการสอน ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการมีความเหมาะสม ส่วนห้องพักนิสิตเหมาะสมระดับปานกลาง มหาบัณฑิตมีความพึงพอใจในความรู้เนื้อหา ความรู้และทักษะการสอน ความรู้และทักษะการวิจัย ความเป็นผู้นำ ความสามารถในการพัฒนาตนเองและสังคมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการติดตามประเมินผลการบริหารงานวิจัยและการบริหารวิชาการ การบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นนานาชาติและการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับบัณฑิตศึกษาโดยทำการประเมินซ้ำสำหรับมหาบัณฑิตกลุ่มเดิมและกลุ่มใหม่เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงส่วนที่เป็นผลกระทบ คือ การนำความรู้รายวิชาไปใช้ในองค์การทำงานหลังสำเร็จการศึกษาต่อไป

2. ควรเพิ่มเนื้อหาสาระการประกันคุณภาพทางการศึกษา ศักยภาพทางภาษาอังกฤษ เนื่องจากภาษาอังกฤษนิสิตต้องฝึกฝนบ่อย ๆ และให้สามารถใช้ได้ในชีวิตประจำวัน จะช่วยให้เพิ่มศักยภาพในการค้นคว้ารายงานที่เป็นภาษาอังกฤษได้ดีมากขึ้น

3. เพิ่มการพัฒนาความสามารถการใช้เทคโนโลยีของนิสิตให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ได้เพราะโลกในยุคต่อไปเป็นยุคดิจิทัลทั้งหมด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. เรื่องภาวะผู้นำของมหาบัณฑิตหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ เพื่อติดตามผลลักษณะความเป็นผู้นำ ผู้บริหาร ความชำนาญการวิจัย และความก้าวหน้าในหน้าที่การงานของมหาบัณฑิต

2. เรื่องรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพความเป็นผู้บริหารการศึกษาเมื่ออาชีพระดับนานาชาติ เพื่อให้ได้วิธีการที่ดีในการผลิตมหาบัณฑิตรุ่นต่อ ๆ ไป โดยเพิ่มศักยภาพทางภาษาอังกฤษให้สามารถนำเสนอผลงานวิจัยนานาชาติได้ เพิ่มการค้นคว้าการรายงานที่เป็นภาษาอังกฤษได้ดีมากขึ้น

3. เรื่องคุณลักษณะนวัตกรบริหารการศึกษายุคดิจิทัล เนื่องจากโลกในยุคต่อไปจะเปลี่ยนเป็น ยุคดิจิทัล จึงต้องมีผู้บริหารการศึกษาศาสตร์ใหม่ที่เรียกว่า “นวัตกรบริหารการศึกษา” ที่เป็นผู้ที่เก่งทั้งด้านเทคโนโลยีควบคู่การบริหารวิชาการ บุคคล การเงินงบประมาณและด้านอื่น ๆ

4. เรื่องการประเมินผลการบริหารงานวิจัยและการบริหารวิชาการ การบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นนานาชาติและการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับบัณฑิตศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการนำความรู้รายวิชาไปใช้ในองค์การทำงานหลังสำเร็จการศึกษาต่อไป ซึ่งการบริหารงานวิจัยและการบริหารวิชาการ การบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นนานาชาติและการใช้ภาษาอังกฤษเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้บัณฑิตประสบความสำเร็จในวิชาชีพ

เอกสารอ้างอิง

คุรุสภา. (2557). ประกาศคุรุสภาเรื่อง การรับรองปริญญาและประกาศนียบัตรทางการศึกษาเพื่อการประกอบวิชาชีพ พ.ศ. 2557. ค้นเมื่อ 12 ธันวาคม 2559, จาก http://alumni.rtu.ac.th/doc/Degree_certificate.pdf

จรรยา ดาสา และคณะ. (2553). การประเมินและติดตามผลหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขา วิทยาศาสตร์ศึกษา (แผน ข) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์. (2559). ครูวิทยาศาสตร์มืออาชีพ. วารสารอิเล็กทรอนิกส์การเรียนรู้ทางไกลเชิงนวัตกรรม. 6(1) มกราคม – มิถุนายน 2559. ค้นเมื่อ 12 ธันวาคม 2559, จาก <http://e-jodil.stou.ac.th>

- ทีปทัศน์ ชินตาปัญญากุล และคณะ. (2560). การประเมินหลักสูตรแนวใหม่: รูปแบบ CIPP_{EST}. วารสารพยาบาลตำรวจ. 9(2) กรกฎาคม – ธันวาคม 2560: 203-212.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2554). การประเมินหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รัตน์ะ บัวสนธ์. (2556). รูปแบบการประเมิน CIPP และ CIPPIEST มโนทัศน์ที่คลาดเคลื่อนและถูกต้องในการใช้. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย. 5(2) กรกฎาคม – ธันวาคม 2556: 7 - 24.
- ลัดดาวลัย เพชรโรจน์. (2556). การประเมินผลการจัดการเรียนการสอนผ่านระบบการจัดชั้นเรียนออนไลน์ด้วยโปรแกรม Class Start ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2556). รูปแบบการประเมินโครงการ. ศูนย์ทดสอบและประเมินเพื่อการพัฒนาศึกษาและวิชาชีพ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2552). กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552. ค้นเมื่อ 2 ตุลาคม 2557, จาก <http://www.mua.go.th/users/tqf-hed/>.
- สุชาดา นันทะไชย และคณะ (2555) การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Buosonte, R. (2012). *Evaluation Model CIPP and CIPPIEST: Misconception and correctness*. *Silpakorn Educational Research Journal*, 5(2) July-December 2013. (in Thai)
- Chintapanyakun, T. (2017). *THE NEW CURRICULUM EVALUATION: CIPP_{EST} MODEL*. *Journal of The Police Nurse*. 9(2) July - December 2017: 203 - 212. (in Thai)
- Dasa, J. et al. (2010). *An Evaluation and Follow up of Master of Education in Science Education (Plan B) Program*. Srinakharinwirot University. (in Thai)
- Ghavifekr, Simin and Wan Rosdy, Wan Athirah. (2015). *Teaching and Learning with Technology: Effectiveness of ICT Integration in Schools*, *International Journal of Research in Education and Science*. 1(2) Summer 2015.
- Jindanuruk, T. (2016). *Professional Science Teachers* <http://e-jodil.stou.ac.th>. 6(1), January – June 2016: 159. (in Thai)

- Kanjanawasi, S. (2013). **Model of Project Evaluation**. Center of Testing and Evaluation for Educational Development and Profession. Faculty of Education, Chulalongkorn University. (in Thai)
- Loveless A, and Williamson. (2013). **Learning Identities in Digital Age: Rethinking Creativity, Education and Technology**, London/New York: Routledge.
- Nanthachai, S. et al. (2012). **The Evaluation of Philosophy Doctor of Education in Educational Administration**. Department of Education Kasetsart University. (in Thai)
- Nilphan, M. (2011). **the Evaluation of Philosophy Doctor of Education in Curriculum and Teaching Educational**, Faculty of Education, Silpakorn University. (in Thai)
- Office of the Higher Education Commission. (2009). **Thailand Qualifications Framework for Higher Education B.E. 2552**. Retrieved on 2nd October, 2014, from <http://www.mua.go.th/users/tqf-hed/>. (in Thai)
- Petchroj, L. (2013). **Evaluation of Teaching and Learning through the Online Classes by Class Start for Graduate Level Program at Rajapruk University**. Research report, Rajapruk University. (in Thai)
- Pineida, Felipe, O. (2011). *Competencies for the 21th Century: Integrating ICT to life, Social and Economical of Development*. **Procedia-Social and Behavioral Sciences**. 28, 2011: 54 - 57.
- Schiro, Michael. Stephen. (2008, 2013). **Curriculum Theory: Conflict Vision and Enduring Concerns**. Thousand Oaks, California: Sage Publications.
- Stufflebeam and Shinkfield. (2007). **CIPP Evaluation Model**. Retrieved on 13th June 2015, from www.wmich.edu/evalctr/checklists
- Stufflebeam, Gulickson and Wingate. (2002). **The Spirit of Consuelo: An Evaluation of Ke Aka Ho'ona**. The Evaluation Center, Western Michigan University.
- The Teachers' Council of Thailand. (2014). **Announcement of the Teachers Council of Thailand Subject Certification of degrees and educational certificates for professional practice, 2014**, Retrieved on 12th December, 2016, from http://alumni.rtu.ac.th/doc/Degree_certificate.pdf. (in Thai)

Williamson, Ben. (2013). **The Future of The Curriculum: School Knowledge in The Digital Age**. Massachusetts Institute of Technology, Retrieved on 13th June 2015, from <http://www.mua.go.th/users/tqf-hed/>.